

تبهکارانی که اقتدار سیاسی دارند!

سوهارتو چه از طریق تحصیل مالکیت و چه از راه تشکیل شرکت‌های املاک بر سه میلیون و ششصد هزار هکتار از اراضی کشور، یعنی مساحتی به اندازه کشور بلژیک، کنترل دارند. تنها بخش کوچکی از این املاک به مساحت یکصد هزار مترمربع در محله اداری گران قیمت جاکارتا قرار دارد. این خانواده هم‌چنین مالک چهل درصد از اراضی تیمور شرقی است. خانواده سوهارتو صاحب ۵۶۴ شرکت



تاریخ تکرار می‌شود... این عکس مگاواتی سوکارنو را هنگامی که پدرش ژنرال سوکارنو، او را به جان - اف - کندی رئیس جمهوری آمریکا معرفی می‌کند، نشان می‌دهد. کندی ترور شد، سوهارتو، سوکارنو را برکنار کرد و خود متجاوز از سه دهه زمام اندونزی را به دست گرفت و آن را غارت کرد. اکنون گویا بازنوبت به خانواده سوکارنو رسیده است. شاید تا زمانی که این شماره منتشر می‌شود نتیجه انتخابات اخیر اندونزی مشخص، و پیروزی مگاواتی اعلام شده باشد.

بزرگ در خاک اندونزی و صدها شرکت دیگر است که گسترش آن‌ها از ایالات متحده گرفته تا ازبکستان و کشورهای آفریقایی است. آن‌ها یک شکارگاه چهارمیلیون دلاری در زلاندنو، یک باشگاه چهارمیلیون دلاری قایقرانی در استرالیا دارند.

«هوتومو ماندالا پوتر» (مشهور به تامی) کوچکترین پسر سوهارتو مالک یک باشگاه بسیار گران قیمت گلف و بیست و دو آپارتمان بسبیار لوکس در اسکوت انگلستان است. «سامیانک» پسر دوم سوهارتو یک برج آپارتمانی هشت میلیون دلاری در سنگاپور و یک منطقه مسکونی دوازده میلیون دلاری در لوس آنجلس آمریکا را مالک است که در کنار خانه نه میلیون دلاری برادرش قرار گرفته است. «روکمانا» دختر بزرگ سوهارتو صاحب یک ناوگان هواپیمایی مسافربری است که شامل یک جامبوجب بوئینگ ۷۴۷، یک جامبوجب د - سی

۹ میلیاردی که به یکی از بانک‌های استرالیا انتقال داده شده، بخشی از ثروت سوهارتو است. با آن که برکناری سوهارتو مصادف با بحران اقتصادی در آسیای جنوب شرقی بود و لطمه‌های فراوان بر امپراتوری مالی خانواده سوهارتو وارد شد، فرمانروایان این امپراتوری، موفق به حفظ مبالغی عظیم از سرمایه‌های خود شدند. این سرمایه‌ها در طول سی سال به صورت شرکت‌ها، انحصارات و کنترل بر حوزه‌های عظیمی از اقتصاد اندونزی - از صادرات نفت گرفته تا چاپیدن پول زواری که راهی مکه جهت انجام مناسک حج بودند - گردآوری شده بود. (این زائران مجبور بودند با یک شرکت هواپیمایی که متعلق به فرزندان سوهارتو بود سفر کنند و شرکت‌های دیگر اجازه نداشتند پروازهای حج را انجام دهند). براساس اطلاعات به دست آمده از آژانس ملی زمین و محله املاک در اندونزی، خانواده

هنگامی که عمر سیاسی «سوهارتو» - دیکتاتور اندونزی - به پایان رسید، دانشجویان معترضان خشمگین به خیابان‌ها ریختند و سربازان هم با گلوله به اعتراض آن‌ها پاسخ دادند. سوهارتو، این ژنرال پنج ستاره، با سی سال اقتدار مطلق در پشت سر، هیچ اقدامی برای حفظ رژیم خود نکرد و در لاکه انفعالی فرو رفت. چندان که یکسال بعد نامش سرزبان‌ها نبود. با این حال، رئیس جمهوری برکنار شده بیکار نبود و شاید از بسیاری از دولتمردان جدید کشور دلمشغولی‌های بیشتری داشت. در ژوئیه ۱۹۹۸ جسته و گریخته گزارش‌هایی منتشر شد که وجوهی هنگفت که مرتبط با کشور اندونزی است از یک بانک سوئیس به بانکی در استرالیا انتقال داده شده است. (مدت‌ها است استرالیا به بهشت ایمن سرمایه‌های افشا نشدنی تبدیل شده و اعتباری بیش از سوئیس یافته است). این نقل و انتقال قبل از هر منبع مالی دیگر، نظر وزارت خزانه‌داری آمریکا را (که معمولاً مسیر بده - بستان‌های هنگفت مالی را تعقیب می‌کند) جلب کرد. متعاقب آن، خزانه‌داری آمریکا یک سلسله بررسی‌های دیپلماتیک را از طریق سفارتخانه آمریکا در وین در این زمینه آغاز کرد. بلافاصله این بررسی‌ها مندل به تحقیقاتی شد که به مدت چهار ماه ادامه یافت و یازده کشور جهان را در بر می‌گرفت. مجله تایم که روند این فعالیت‌ها را تعقیب می‌کرد متوجه شد که در یک نقل و انتقال بانکی، مبلغ ۹ میلیارد دلار از یک بانک در سوئیس به بانکی دیگر در استرالیا واریز شده، که صاحب وجه کسی نیست جز آقای سوهارتو رئیس جمهوری برکنار شده اندونزی، (سوهارتو همواره اندوخته‌های هنگفت در بانک‌ها را تکذیب کرده و گفته است جز ۱۷۶۴ دلار حقوق ماهانه بازنشستگی، فقط مالک ۱۹ هکتار زمین در اندونزی و دو و نیم میلیون دلار پس انداز بانکی است)!

۹ - یک بوئینگ ۷۳۷، یک چلنجر ۶۰۱ و یک فروند باک ۱۱۱ است که این درگذشته متعلق به اسکادران هوایی ملکه الیزابت بوده است.

تحقیقاتی که هرگز آغاز نخواهد شد

نه سوهارتو و نه شش فرزندش با هیچ منبع یا رسانه‌ای حاضر به مصاحبه نیستند، وکلای خانواده سوهارتو می‌گویند هیچ بخشی از ثروت خانواده سوهارتو از طرق غیرقانونی تحصیل نشده است. آن‌ها می‌گویند هیچکس تاکنون نتوانسته ثابت کند که سوهارتوها قوانین را نقض کرده‌اند. همه شرکت‌های فعال آن‌ها سود آورند، اشتغال‌زا هستند و تکنولوژی غربی را وارد کشور کرده‌اند.

با آن که بازار شایعات و زمزمه‌ها، درباره ثروت افسانه‌ای سوهارتو و خانواده‌اش گرم است، هنوز هیچکس از افراد خانواده برای پاسخگویی به اتهاماتی که به آن‌ها داده شده به هیچ دادگاهی احضار نشده‌اند. دکتر حبیبی جانشین سوهارتو در یک مصاحبه با مجله تایم گفته است او هیچ شهادتی علیه رئیس پیشین خود نخواهد داد. حبیبی تاکنون هیچ دستوری در مورد توقیف و یا تحقیق در باره اموال خانواده سوهارتو صادر نکرده است و اگر کسی در صدد کنجکاوی در این باره باشد باید از طریق بخش خصوصی و موسسات غیردولتی، مانند موسسه‌ای که درباره ثروت مارکوس رئیس جمهوری برکنار شده فیلیپین عمل کرد، اقدام کند. چنین تحقیقاتی هرگز آغاز نخواهد شد مگر آن که یک مقام دولتی صلاحیت‌دار دستور آن را صادر کند. «اندی محمدغالب» دادستان کل اندونزی تنها کسی است که می‌تواند دستور آغاز تحقیقات درباره ثروت سوهارتو و خانواده او را صادر کند. «غالب» یک ژنرال سه ستاره ارتش اندونزی است و اخیراً به مجله تایم گفته است: «او شواهدی حاکی از سوء استفاده از اموال کشور به وسیله فرمانده پیشین خود و خانواده او در دست ندارد.» اگر هم «غالب» بخواهد در این زمینه اقدامی کند بسیار کند عمل می‌کند و نزدیکانش معتقدند تصور نمی‌رود او دستوری جدی در باره آغاز تحقیقات صادر کند. کارکنان دادستانی کل از این هم فراتر رفته و می‌گویند: «غالب ماموریت دارد از سوهارتو حمایت و حفاظت کند.»

بایه‌های امپراتوری مالی

سوهارتو بر تشکیلاتی به

نظام «بنیاد ریاست

جمهوری» مستحکم شد که

در ظاهر، فعالیت‌هایی

بسیار امن و فیسریه،

بیمارستانی و مذهبی در

قالب ایجاد می‌شد.

با این حال به نظر می‌رسد رمز صندوق حاوی ثروت‌های سوهارتوها گشوده شده است. یافته‌های خبرنگاران مجله تایم نشان می‌دهد که از سال ۱۹۶۶ تا سال گذشته دست کم ۷۳ میلیارد دلار در خانواده سوهارتو دست به دست گشته است که بیشترین آن مربوط به معدن، الوار، کالاهای ساخته شده و صنایع نفت بوده است. با آن که بحران مالی اندونزی بر ثروت‌ها و فعالیت‌های سوهارتوها نیز اثر گذاشت ولی شواهدی در دست است که این خانواده در حال حاضر صاحب ۱۵ میلیارد دلار پول نقد، سهام، شرکت، املاک، جواهرات و آثار هنری است.

سوهارتو بنیان خانوادگی خود را برداش ملتی بنا نهاد که در آن اقتدار یک خانواده و در رأس آن خود او برای مدت ۳۲ سال حاکم بر همه شئون کشور بود. فرزندان سوهارتو چون زنجیره‌ای نفوذناپذیر در اطراف پدر در نقش دلانان، همه خریدهای دولتی، فروش فرآورده‌های نفتی، پلاستیک، سلاح، قطعات یدکی هواپیما و پتروشیمی را انجام می‌دادند. آن‌ها در حوزه توزیع و واردات اقدام به ایجاد انحصارهایی کردند که همه منافع آن به جیب خانواده سوهارتو می‌رفت. آن‌ها اقدام به

دریافت وام‌هایی با بهره‌های بسیار پایین از بانک‌ها می‌کردند که مدیران بانک‌ها حتی جرأت نداشتند درباره بازپرداخت وام‌ها با افراد خانواده سوهارتو وارد گفتگو شوند. زمانی که اقتصاد اندونزی رشدی با روند سریع داشت، شرکت‌های سوهارتوها تنها از طریق دریافت کمیسیون، بین دو و نیم تا ده میلیارد دلار به جیب زده‌اند که به گفته ناظران در وزارت دارایی اندونزی، کمتر از ده درصد از مالیات متعلقه به این درآمدها پرداخت شده است.

بسیاری نیز سوهارتو را به خاطر ایجاد فضای فساد، که کل اقتصاد اندونزی را تحت تاثیر قرار داد، سرزنش می‌کنند. بانک جهانی برآورد کرده است که بالغ بر ۳۰ درصد از بودجه توسعه کشور ظرف دو دهه در میان فساد حاکم بر دستگاه‌های دولتی که منشاء آن از بالا بوده، ناپدید شده است. در دوران اقتدار سوهارتو هیچ کاری در دستگاه‌های دولتی بدون پرداخت رشوه انجام نمی‌گرفت به طوری که مدیران خارجی شاغل در اندونزی می‌گفتند: اندونزی فاسدترین کشور جهان است.

راه‌های حیرت‌انگیز انباشتن ثروت

اما سوهارتو و خانواده‌اش چگونه ثروتمند شدند، چگونه قدرت سیاسی را قبضه کردند و چگونه به مدت بیش از سی سال امپال خود را بر ملتی دویست میلیونی تحمیل کردند؟ در سال ۱۹۶۷ که سوهارتو موفق شد احمد سوکارنو «رئیس جمهوری مادام‌العمر» و بانی جمهوری مستقل اندونزی را برکنار کند، مدت دو سال به پاکسازی اندونزی از وجود کمونیست‌ها پرداخت که طی آن پانصد هزار نفر قتل عام شدند. در این سال‌ها سوهارتو، یک نظامی، اهل روستایی در جاوه مرکزی بود که زندگی ساده و محقری داشت و به اتفاق نخستین همسرش در خانه‌ای کوچک در جاکارتا می‌زیست. در همین سال‌ها سوکارنو، برخلاف سوهارتو که «شاه - خدا» نامیده می‌شد با همسر سومش که خدمتکاری در یکی از کاباره‌های زاین بود در قصری افسانه‌ای می‌زیست. اما در همین سال‌ها نشانه‌هایی از میل شدید سوهارتو به ثروتمند شدن در او دیده می‌شد. در سال‌های ۱۹۵۰ سوهارتو در فعالیت‌های قاچاق

شکر در جاوه مرکزی شرکت داشت که افشای ماجرا، به قیمت از دست دادن فرماندهی او بر نیروهای مسلح منطقه تمام شد. سال ۱۹۶۶ آغاز خلقت امپراتوری اقتصادی سوهارتو است. در آن سال قبل از آن که رسماً ریاست جمهوری او اعلام شود توانست دو سازمان زنجیره‌ای اقتصادی را که ارزشی معادل دو میلیارد داشت و متعلق به «سوکارنو» بود از چنگ او خارج کند. این دو سازمان که مدیریت آن به «احمد تیرتوسودیرو» ژنرال قدیمی ارتش و رهبر کنونی سازمان مقتدر اسلامی تحت رهبری پرزیدنت حبیبی سپرده شد؛ سنگ زیربنای امپراتوری مالی سوهارتو را تشکیل می‌داد. سوهارتو در سال ۱۹۶۹ به کمک دوستان و ابیادی که خود به مقامات دولتی گمارده بود طرح‌هایی را اجرا کرد که نخست نظارتی نیمه انحصاری بر واردات، کارخانجات آرد و توزیع گندم داشت و سپس این انحصارات به طور کامل و مطلق در اختیار امپراتوری تازه تاسیس سوهارتو قرار گرفت. بستر و پایه‌های این امپراتوری برتشکیلاتی به نام «بنیاد ریاست جمهوری» مستحکم شد که در ظاهر، فعالیت‌هایی نظیر امور خیریه، بیمارستانی، آموزشی و مذهبی در قالب ایجاد مساجد داشت. اما همین بنیاد در خفا کلیه امور مربوط به سرمایه‌گذاری‌های هنگفت، اجرای طرح‌های اقتصادی سوهارتو و اقمارش و همچنین ماشین سیاسی او تحت عنوان حزب «گلکار» را زیر نظر داشت. تشکیلات به ظاهر خیریه، همه نوع کمک‌ها را که به نام «کمک‌های انسان دوستانه» شهرت داشتند می‌پذیرفت، ولی زیر قضیه این بود که این کمک‌ها داوطلبانه نبودند. با آغاز سال ۱۹۷۸ همه بانک‌هایی که متعلق به دولت بودند، موظف شدند ۲/۵ درصد از سود خالص خود را به این بنیاد اختصاص دهند. هم‌چنین یک صندوق اسلامی زیر نظر این بنیاد تاسیس شد که همه کارکنان دولت مجبور بودند درصدی از حقوق خود را به آن تسلیم کنند تا سوهارتو از طریق این وجوه به افزودن طرفداران مسلمان خود بپردازد. در سال ۱۹۷۸ بنیاد سوهارتو کنترل شصت درصد از بانک دوتا - بزرگترین بانک خصوصی اندونزی - را به دست گرفت و به تدریج این سهم به ۸۷ درصد رسید. وی از محل سهام این بنیاد،

فقط اراضی تحت مالکیت خانواده سوهارتو به اندازه کشور بلژیک وسعت دارد!

سوهارتو هستند انجام دهد. این دو شرکت در معاملات، خود از هر بشکه نفت بین ۳۰ تا ۳۵ سنت به عنوان کمیسیون و کارمزد دریافت می‌کنند. وقتی ملاحظه کنیم که میزان معاملات پانصد هزار بشکه در روز است دیده می‌شود فقط از طریق همین کمیسیون‌ها سالانه ۵۰ میلیون دلار به جیب سوهارتو و خانواده‌اش سرازیر می‌شده است. تقریباً همه می‌دانند که شبکه تبهکار سوهارتوها دور از چشم غرب عمل نمی‌کرده است. بانک جهانی برآورد کرده است که اندونزی بین سال‌های ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۶ بیش از ۱۳۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی داشته که همه این سرمایه‌گذاری‌ها زیر نظر غرب و با نظارت سوهارتو به منظور حمایت از رژیم او بوده است.

سرمایه‌گذاری‌های هنگفتی در شرکت‌هایی که به وسیله افراد خانواده سوهارتو تاسیس شده بودند انجام داد. پس از سقوط سوهارتو این بنیاد یکی از اهداف جستجوگرانی بود که به دنبال افشاگری مفسده‌های سوهارتو و خانواده‌اش بودند، اما توزیع ماهرانه دارایی‌ها، میان افراد خانواده از یک سو و حمایت بی‌دریغ پرزیدنت حبیبی از سوهارتو در همه مواردی که علیه سوهارتو مطرح می‌شد موجب شده که سرمایه‌های این بنیاد همچنان دست نخورده باقی بماند. اما ثروت‌های خانواده سوهارتو به این بنیاد محدود نمی‌شود و بسیار فراتر از آن است، در صنایع نفت، سوهارتوها با زیرکی تمام بر منافع هنگفت چنگ انداخته‌اند، بدین ترتیب که شرکت ملی نفت اندونزی (پرتامینا) که یک سازمان دولتی است، وادار شده است که همه فعالیت‌های خود را از طریق دو شرکت کوچکتر که متعلق به دو پسر

□ مأخذ: مجله تایم - ۲۴ مه ۱۹۹۹
برگردان از بخش ترجمه «گزارش»

شرکت سکو ایران

سکو secco

تحت لیسانس کارخانجات سکو ایتالیا

تولید کننده:

پروفیل، در، پنجره، پارتیشن، نمای شیشه‌ای، سقف کاذب، نرده و ملزومات اداری سیستم پیش ساخته و پیش رنگ شده و کرکره برقی

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ویلای شمالی،

شماره ۲۶۴، ساختمان سکو

تلفن: ۸۸۰۱۸۱۷ - ۸۹۰۳۸۶۶ - ۸۹۰۶۶۷۸

۸۸۰۱۹۰۳ - ۸۹۰۴۹۵۶

تلکس: SEIR ۲۱۴۳۲۷ فاکس: ۸۸۰۲۵۱۰

E-mail: Secco - Iran @ neda-net